

stadsfæstes af Kongen. Udvalgets Fleertal har troet, at maatte tilraade Thinget at gaae ind derpaa, da det forekommer det, at Gjennemførelsen af Loven er i den Grad vigtig, at man ikke bør lægge nogen Hindring iveien for Ministerens Tiltrædelse af den ved at modsætte sig Optagelsen af den Bestemmelse, han har stillet som Betingelse derfor; og det har saameget sikkrere troet at kunne gjøre dette, som det fandt det utvivlsomt, at der i Virkeligheden ikke var nogen Forskjel mellem den negative Form, man først havde tænkt sig — Cultusministerens Erklæring om ikke at have Noget imod Valget at erindre —, og Stadsfæstelsen af Kongen, idet vistnok ingen af disse Former vilde blive gjort gjældende, undtagen naar en aldeles uomtvistelig, fra den Paagjældendes Levnet eller Embedsførelse hentet Grund maatte afgive Hjemmel for ikke at stadfæste hans Valg. Fleertallet har saameget mere troet dette, som den høitærede Cultusministers Udtalelser under Sagens første Behandling, som jeg allerede før har bemærket, bestemt gik i den Retning, at kun forargerligt Levnet eller forkastelig Embedsførelse kunde have en saadan Virkning, medens han ved Siden deraf fremhævede, at der var entleddige Præster, som dog kunde have udbiist en velsignelsesrig Virksomhed i Menigheden. Det er disse Grunde, som have bestemt Udvalgets Fleertal til at foreslaae det høie Thing at gaae ind paa Bestemmelsen om, at Stadsfæstelse af Valget fra Kongens Side skal finde Sted. — Hverken med Hensyn til de Udtalelser, der ere fremkomne fra Udvalgets Mindretal, eller med Hensyn til de Endringsforslag, som forresten ere stillede, skal jeg tillade mig nogen Uttring, før en nærmere Motivering har fundet Sted fra de paagjældende Medlemmers Side, idet jeg da forbeholder mig at fremkomme med de Bemærkninger, hvortil jeg maatte finde Anledning.

J. Jørgensen: Efter den udførlige Behandling, denne Sag fik ved Iste Behandling, skal jeg ikke gaae ind paa Sagen i dens Almindelighed, da jeg ganske kan være enig i, hvad der til Fordeel for Lovforslaget blev sagt ved Iste Behandling; men naar man nu er enig i, at Lovforslaget i det Hele taget maa anses for

meget moderat og billigt, saa mener jeg ogsaa, at man skal forsøge at forhindre, at der ikke i Lovforslaget indkommer saadanne Bestemmelser, som vilde besværliggjøre og i visse Tilfælde næsten umuliggjøre Brugten af dette Lovforslag, og det er i denne Anledning, jeg har tilladt mig at stille et Par Endringsforslag, som jeg nærmere skal tillade mig at motivere. At jeg ikke ved Iste Behandling antydede, at jeg vilde stille disse Endringsforslag, havde sin Grund deri, at det af Forhandlingerne syntes at fremgaae, at Lovforslaget vilde gaae igjennem uden nogen Modsigelse saaledes som det var forelagt, men da jeg seer, at der er stillet Forslag til enkelte af de Bestemmelser, som jeg iøvrigt var imod, og som efter min Mening vilde føre til Indskrænkning i Friheden, har jeg stillet det nævnte Endringsforslag, for at gjøre Loven saa let tilgængelig og billig som muligt, da jeg troer, at deres Vedtagelse vil kunne stee, uden at den allermindste Skæde eller Vanskelighed kan afstedkommes derved. Det Endringsforslag, jeg har stillet til § 1, gaaer ud paa, at de to Bestemmelser, der indholdes i Paragraphen, nemlig at Vedkommende skulle staae sig en Kirkebygning eller en særlig Vedesal, og at de skulle boe i høist 3 Miles Afstand deraf, skulle udgaae. Jeg troer ikke, der er nogen Grund til, at man skal paalægge Vedkommende, at de skulle staae sig en Kirkebygning eller en særlig Vedesal, og det navnlig saameget mindre som dette fører til, at de for Ministeren skulle godtgjøre, at de have den, førend de faae Tilladelsen, og det kunde da let blive Tilfældet, at de, om de ogsaa havde skaffet sig en saadan Bygning tilveie, bagefter fik Afslag paa det, som de søgte om. Jeg seer heller ikke nogen Grund, hvorfor man skal paalægge dem at staae sig en Kirkebygning eller en Vedesal tilveie, naar de selv finde, at de kunne undvære den; dersom de kunne komme ud af det paa samme Maade som de andre Sognebaandsløfere ved at bruge deres egen Kirke, saa seer jeg ikke, hvorfor man skal paalægge dem en saadan særegen Byrde. Jeg mener, at de allerede have Byrde nok iforveien, naar man betænker, at de selv skulle lønne deres Præst, og hvor stort Besvær det er for dem, der maasse ere flere Mile borte, at reise en